

Collioure - l'Estartit (S).

Collioures.

Banyuls-s-Mer.

Banyuls-s-Mer.

Banyuls-s-Mer.

1-12-2009. Collioure - l'Estartit.

De morgen gebruiken we om *Collioure* uitgebreid te gaan bekijken.

Om 12 uur pikken we Zippy weer op en rijden langs de kust naar Banyuls-s-Mer. Onderweg zien we die kaap, die we vanaf de berg gisteren zagen. We passeren de laatste Franse plaats Cerbère, die steil tegen steile hellingen is gebouwd.

Banyuls-s-Mer.

Cerbère is de laatste Franse stad.

Cap-Cerbère.

Cap-Cerbère.

Cap-Cerbère.

Portbou (Spanje).

Het waait dat het hoest vandaag. Op Cap Cerbère (13.40) ga ik er even uit om foto's van en bij dat torentje te maken en wordt zowat van mijn sokken geblazen. Ik moet echt tegen de wind in leunen om overeind te blijven. Hoge golven vernevelen tegen de rotsen rechts. We passeren de grens met Spanje en het eerste Spaanse stadje Portbou. Een groot spoorwegemplacement is waarschijnlijk het gevolg van de spoorbreedteverschillen tussen Spanje en de rest van Europa. We willen bij het Memorial de l'Exil een cache opzoeken, maar de wind schudt Zippy zo heen en weer, dat we bang zijn op de rug te gaan en uitgeteld te worden: KO!

Memorial de l'Exil.

Colera.

El Port de la Selva.

El Port de la Selva.

El Port de la Selva.

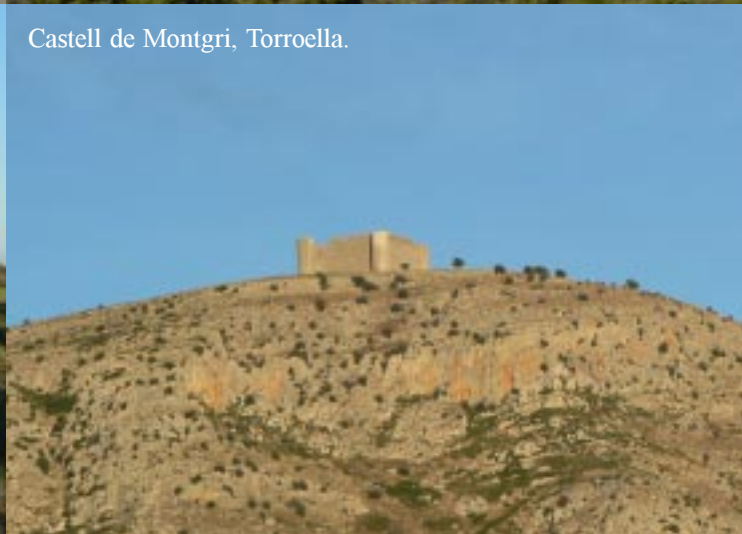

Castell de Montgri, Torroella.

We nemen een ruig weggetje naar El Port de la Selva, een heel leuk havenplaatsje. Enkele windsurfers zijn met de zeer woeste golven in de weer. 14.50.

Weg naar Torroella de Montgri.

S. Pere Pescador.

Het strand van l'Estartit.

Wij besluiten Cadaques over te slaan en rijden door naar Roses.
Via o.a. S. Pere Pescador (15.40) rijden we door naar Torroella met zijn kasteel op de Montgri, dat al van vele kilometers ver te zien is. Dan naar Gualta, waar we een camperplaats in gedachten hebben bij een camper- en caravanhandel. Die hebben echter 5 jaar geleden deze service al opgegeven! Dan maar terug over Torroella naar l'Estartit.
Sinds Roses is het landschap weer vlak en dus minder interessant.
In l'Estartit komen we (na 1868 km totaal) direct aan het strand te staan in gezelschap van nog 2 campers. 16.25. Het laatste beetje daglicht vandaag gebruiken we om nog even op het strand te gaan kijken.

L'Estartit.

L'Estartit - Platja d'Aro.

2-12-2009. L'Estartit - Platja d'Aro.

's Morgens gaan we naar het I-kantoor en krijgen te horen dat we voor een Spaanse "regulador" naar een Ferreteria moeten. Geen probleem, wat dat betreft, maar Spaanse koppelingen passen niet op Nederlandse of Duitse schroefkoppelingen van de slang. En die verkopen ze ook niet. We zullen naar een grotere zaak in Torroella moeten.

Tussen de bedrijven door hebben we ellenlange verhalen van de Duitse 77-jarige buurman, die al tientallen jaren heeft gecamperd. (Met zijn steeksleutelset komen we te weten dat we voor de gasslang maat 14 en 17 nodig hebben.)

Pals.

Palafrugell.

We rijden zo pas rond één uur naar Torroella. De installateur daar vinden we wel, maar de zaak is dicht. Dus rijden we verder. Via Pals gaat het naar Palafruell, de stad met de vele kôj honden. Het geblaf gaat je door merg en been. Gelukkig zijn er de muren navenant hoog. De cache daar moet in een losse stenen muur vlak bij de kerk zitten, maar wij vinden hem niet.

We rijden door naar Palamos, waar we opnieuw geen schelpen op het strand vinden. Zo te zien worden die met de troep alle dagen van het strand geveegd.

Palafrugell.

Palamos.

Palamos.

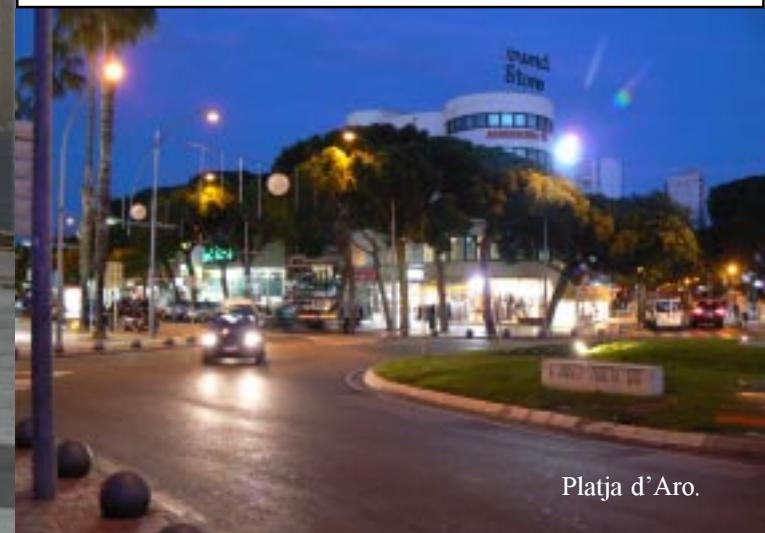

Platja d'Aro.

Einddoel vandaag is Platja d'Aro. Eerst zoeken we op waar we vanavond zouden kunnen overnachten en vinden daarvoor een grote parkeerplaats bij een groot kermisterrein met onder andere een groot rad.

We worden opnieuw van hot naar haar gestuurd met onze gastoestanden. Uiteindelijk is iemand van de A3B winkel zo aardig om van onze Nederlandse slang een Spaanse te maken. (=doorknippen de drukregelaar eraf en de "regulador" eraan.) Om deze mijlpaal te vieren (en omdat het al weer laat is geworden) gaan we bij de Llevant pizzeria pizza eten. Even ontgassen.

Als we afrekenen krijgen we een glaasje Licor de Melocotón aangeboden. Zoet maar lekker.

Platja d'Aro.

De overnachtingsplaats in Platja d'Aro.

Regulador.

Pizzeria Platja d'Aro.

Platja d'Aro - Blanes.

De overnachtingsplek in Platja d'Aro.

3-12-2009. Platja d'Aro - Blanes.

's Morgens gaan we eerst met de fiets het dorp in, zoeken een cache op (gevonden, de 1e in Spanje!) die op een zeldzaamheid zit in de moderne wereld. Vervolgens lopen we even het strand met grof zand op (weer geen schelpen) dan gaan we terug naar de camper, bouwen qua gas de zaak om naar Spaanse slangen en stoppen de Nederlandse gasflessen weg.

Cache in Platja d'Aro.

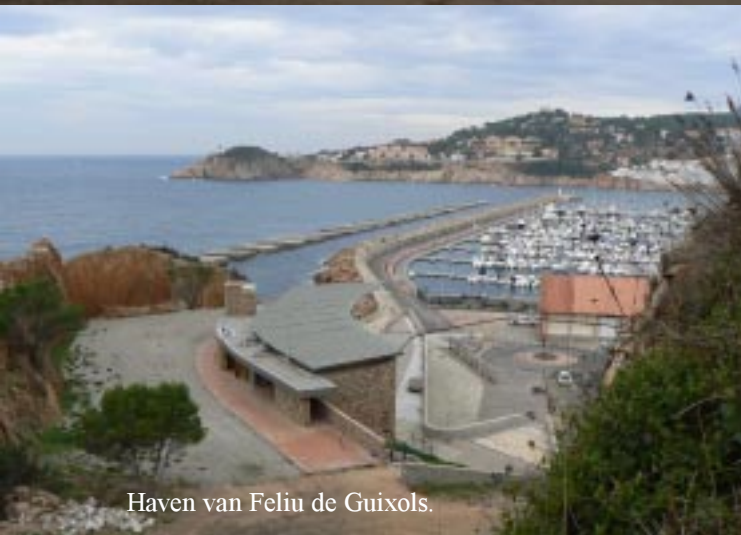
Het strand van Platja d'Aro.

Het strand van Platja d'Aro.

Naar de cache in Feliu de Guixols.

Haven van Feliu de Guixols.

Om 11.25 rijden we via allerlei kleine kronkelende weggetjes naar Feliu de Guixols en de Mirador del Moll. Daar lopen we eerst helemaal via een lange trap de rotswand naar onder om tot de conclusie te komen, dat we enkele meters noordwaarts moeten zijn. Dat betekent helemaal boven. Helaas kunnen we ook daar geen cache vinden. Wel een pracht zicht op het dorp beneden ons. Aan de trap weer naar beneden zien we enkele mooie inktzwammen staan.

Om 12.25 rijden we dan uit Feliu de Guixols weg. Het gaat al direct steil bergop en over een zeer kronkelende weg met steeds grandiose panorama's over de hoge rotskust.

Inktzwammen.

Onderweg naar Tossa de Mar.

Onderweg naar Tossa de Mar.

De Vuelta was hier.

Onderweg naar Tossa de Mar.

Onderweg naar Tossa de Mar.

Tossa de Mar.

Torre des Moros.

We stoppen onderweg enkele keren bij een uitzichtspunt en lunchen op zo'n panoramapunt net voor en met zicht op Tossa de Mar.
Om 13.40 zoeken we eerst een tankstation op. ("Nee voor "butano" moet je in Lloret de Mar zijn.")
Verder vinden we een cache, die een eindje voorbij de Torre des Moros is verstoppt.

Zicht vanaf de Torre des Moros.

Dan zoeken we Tossa de Mar zelf op. Milimeterwerk is het om Zippy hier heelhuids door die zeer smalle en steile stegen te loodsen. Maar dat lukt Tineke uiteraard. Zippy wordt aan het strand op een parking gezet en wij verkennen het grove zand, de wilde zee (op gepaste afstand) en de oude stad, die binnen de fortificaties ligt. Dat ziet er goed uit. We komen er warempel nog andere toeristen tegen.

In Lloret de Mar worden we voor “butano” naar Blanes verwezen. We pikken er een cache op voor de tuinen van Sta. Clotilde.

Meelbessen.

De muren om de oude stad van Tossa de Mar.

Zilvermeeuwen.

Tossa vanaf de oude stad.

Fakkelseun?

Oude stad van Tossa de Mar.

Oude stad van Tossa de Mar.

Tossa de Mar.

Lloret de Mar.

Na veel vragen en zoeken vinden we in Blanes een Repsa Gas-station. We moeten echter eerst bij een officiële installateur voorbij in Lloret, voordat we daar minimaal 2 flessen mogen kopen!
Uiteindelijk sluit ik de Nederlandse fles maar weer aan, zodat het eten gekookt kan worden.
Mañana meer.

GAS

Blanes -Lloret de Mar - St. Pol de Mar.

Repsol gasstation, Blanes.

4-12-2009. Blanes - Lloret de Mar - St. Pol de Mar.

Om 8.15 opgestaan en naar de installateur in Lloret gereden. Daar wordt Zippy pontificaal op het terras gezet. De patron van de luxe badkamerzaak Lloveras komt een half uur later, keurt onze gasinstallatie goed, laat de nodige papieren invullen en ondertekenen, waarmee we weer naar de Repsol in Blanes kunnen gaan. De man daar kijkt door de papperassen, die een steeds grotere stapel worden. Hij mist nog een technische tekening van onze gasinstallatie. Vreemd dat men in Nederland dergelijk papieren met de daaraan verbonden keuringen niet hoeft te hebben. Hij belt met Lloveras, die maar een tekening voor ons moet maken. (Dat kan ook wel voor de '98 die wij voor de keuring moesten betalen!)

Wij krijgen alvast de gastank mee. Die moet ik er zelf intillen. Hij past tot onze grote opluchting net in zijn kastje!! Wel ziet de Repsol-man dat de aansluiting ook een aanfluiting is en belt Lloveras weer, dat die wel netjes gemaakt moet worden! Intussen hebben we '84 betaald voor twee flessen. Terwijl we er slechts één kunnen meenemen. Helaas is een contract altijd met twee flessen.

Wij dus terug naar Lloveras in Lloret de Mar. De zeer simpele tekening is klaar en de aansluiting wordt gefatsoeneerd. Nu krijgen we bij Repsol ons 4-jarig contract mee en is dit chapter afgesloten. Of we die 2e fles echt niet mee willen nemen?

In een wijk hoog boven de stad Blanes proberen we een cache te vinden, maar ik vind alleen maar een buil hondenstront! Via een saai landschap gaat het naar Calella en een volgende cache net voorbij deze stad.

Even kijken we er aan het strand met 'n wilde zee.

Blanes.

Pineda de Mar.

Calella.

Strand tussen Calella en St. Pol de Mar.

Na een fikse klim komen we bij twee oude optische signaal-torens aan, die een rolletje speelden in de Carlistische oorlogen. In het struikgewas achter en onder die torens vindt Tineke dan weer eens de cache wel.

We rijden een klein stukje door om bij een camping uit te komen, die we zo-even nog van boven zagen.

Torretes de Telegrafia Òptica.

Torretes de Telegrafia Òptica.

During the bitter Carlist wars between supporters of Isabel II and those of her uncle Charles V of the Bourbon dynasty, the Catalans rose up against the moderate forces, the Isabelinas, in the second Carlist war (1846-1849), known as the War of the Matiners (early risers).

At that time, it was impossible for the moderate military leaders to control the land against an enemy who harassed them continually throughout the country with small forces of men.

This situation forced them to change tactics and to use military forces who could move around quickly and who were always in communication with each other. In order to achieve this, they improved communication channels and designed a communication network using visual signalling.

The remains of these small towers, known as Les Torretes, set on this hill 118 m high, were part of this communication network on the Madrid - Valencia - Barcelona - Girona - La Jonquera signalling line. The Calella towers communicated with others in the towns of Caldes d'Estrac to the south and Blanes to the north.

They were built in 1849 but were only of use for a short period of time as signalling between towers was abandoned in the country as a whole in 1857. The lowest of the towers, with more loopholes or vertical openings in the walls and sited closer to the shore, was used for military communications and was guarded by a garrison of 15 men. The other tower, with two floors and with fewer defences, was for civil communications.

Faro ten noorden van St. Pol.

Camping Botanic Boa Vista, St. Pol.

Camping Botanic Vista ontvangt ons heel vriendelijk. We lozen water en de WC, Tineke doet alvast een kleine was, zodat we wat dat betreft enkele dagen voort kunnen. Hoeveel keren zijn de fietsen vandaag op en af de fietsendragers gezet?

Voor het donker wordt lopen we nog naar het plaatsje verderop: Sant Pol de Mar. Een klein dorp met steile smalle straatjes. We doen wat boodschappen en lopen met een rood gekleurde lucht in de rug weer terug naar de camping.

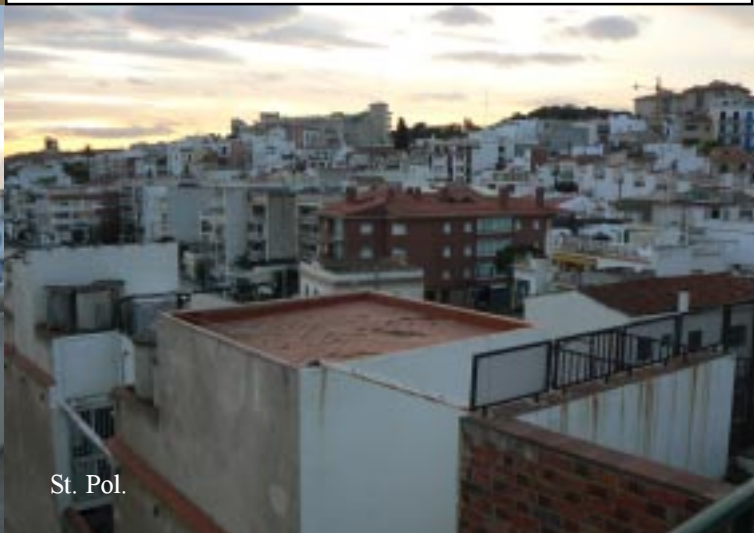
Vervolg van de reis.

St. Pol.

St. Pol.

St. Pol.

St. Pol.

St. Pol.

St. Pol.